

przy zastosowaniu urządzeń przeciwyplnych i sprzętu ochrony osobistej dla pracujących.

6. Lokalizacja wysypiska, zakładu przerobu nieczystości na nawóz organiczny, zakładu sortowania odpadków użytkowych lub spalarni powinna być uzgodniona z organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej, a w odniesieniu do wysypisk również z właściwym organem administracji gospodarki wodnej.

7. Organ do spraw gospodarki komunalnej prezydium właściwej rady narodowej ustala, do kogo należy obowiązek założenia, utrzymania i prowadzenia wysypiska, zakładu przerobu nieczystości na nawóz organiczny, zakładu sortowania odpadków użytkowych lub spalarni.

8. Odprowadzanie nieczystości stałych do kanalizacji może odbywać się za zgodą i na warunkach określonych przez miejscowe przedsiębiorstwo (zakład) wodociągów i kanalizacji.

§ 9. 1. W miejscowościach, w których istnieje publiczna sieć kanalizacyjna, nieczystości płynne wywożone z nieruchomości powinny być odprowadzane do kanalizacji albo przez punkty zlewne, tj. odpowiednio urządzone studzienki kanalizacyjne umożliwiające bezpośrednie odprowadzanie nieczystości z pojazdu do kanalizacji, albo przez stacje zlewne, tj. specjalne urządzenia, w których nieczystości zostają wstępnie oczyszczone przed odprowadzeniem ich do kanalizacji.

2. Punkty zlewne wyznacza miejscowe przedsiębiorstwo (zakład) wodociągów i kanalizacji w uzgodnieniu z organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Nawierzchnia przy punktach zlewnych powinna być wodoszczelna z odpowiednim spadkiem w kierunku spustu. Nawierzchnia przy spuscie powinna być zmywana.

3. Stacje zlewne powinny być położone w odległości co najmniej 500 metrów od obiektów przemysłu spożywczego.

4. Nieczystości płynne, których nie odprowadza się do kanalizacji, należy wywozić na pola asenizacyjne lub pola zaorywane. Pola asenizacyjne służą do wylewania nieczystości płynnych w celu ich unieszkodliwiania, a następnie do wykorzystania gleby pod uprawy roślin. Na polach zaorywanych następuje wyłącznie unieszkodliwianie nieczystości.

5. Na pola asenizacyjne i zaorywane należy przeznaczyć

tereny równe (bez spadków) o glebie piaszczystej i poziomie wód gruntowych nie mniejszym niż 1,5 m. Pola asenizacyjne i zaorywane powinny być usytuowane w odległości co najmniej 1.000 m od budynków mieszkalnych bądź użytkowanych na szkoły, zakłady wychowawcze, lecznicze lub opiekuńcze oraz od obiektów przemysłu spożywczego. Właściwe organy sanitarne mogą zezwalać w uzasadnionych przypadkach na zmniejszenie tej odległości. Miejsca na pola asenizacyjne i zaorywane powinny być w miarę możliwości tak wybrane, aby najczęściej spotykane w tym miejscu wiatry wiały od terenów mieszkalnych w kierunku tych pól. Pola asenizacyjne i zaorywane powinny być otoczone wałem ziemnym i pasem wysokiej zieleni.

6. Lokalizacja pola asenizacyjnego lub zaorywanego powinna być uzgodniona z właściwym organem administracji gospodarki wodnej i Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

§ 10. 1. W miejscowościach skanalizowanych zasady budowy ustępów publicznych oraz ich warunki techniczne określają przepisy szczególne.

2. W miejscach nie posiadających kanalizacji ustępy powinny być wykonane na dołach kloacnych, szczelnych i przystosowanych do wypompowywania i wywożenia fekalii.

3. Ustępy publiczne powinny być podzielone na oddzielne części dla kobiet i dla mężczyzn i wyposażone w kabiny klozetowe i pisuary.

4. Pomieszczenia ustępowe powinny być myte codziennie wodą z dodatkiem środków dezynfekcyjnych. Okna ustępów należy zaopatrzyć w siatki uniemożliwiające przedostawanie się owadów w czasie wietrzenia.

5. Ustępy publiczne powinny być lokalizowane w miejscach łatwo dostępnych dla publiczności, a zwłaszcza w miejscach o dużym nasileniu ruchu pieszego.

§ 11. Urządzenia do gromadzenia, usuwania i unieszkodliwiania nieczystości istniejące w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a nie odpowiadające jego przepisom, mogą być używane nadal, jeżeli organ Państwowej Inspekcji Sanitarnej temu się nie sprzeciwi.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: *St. Sroka*

3

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 października 1959 r.

w sprawie gospodarowania niektórymi wyrobami użytkowymi ze złota i platyny.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) oraz w związku z § 3 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 14 lutego 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu: stałą, metalami nieżelaznymi oraz niektórymi metalami szlachetnymi (Monitor Polski Nr 15, poz. 115) zarządza się, co następuje:

1. Przepis wstępny.

§ 1. Rozporządzenie dotyczy niezdatnych wskutek uszkodzenia do użytku bez zmiany ich postaci wyrobów użytkowych ze złota lub platyny oraz części tych wyrobów, zwanych dalej „wyrobami użytkowymi ze złota lub platyny”.

2. Gospodarowanie wyrobami użytkowymi ze złota lub platyny.

§ 2. 1. Zabronione jest nabywanie, zbywanie oraz oddawanie i przyjmowanie do przerobu wyrobów użytkowych ze złota lub platyny, jeżeli nabywcą, zbywcą lub przetwórcą nie są jednostki wymienione w §§ 3, 4 i 5,

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy oddawania i przyjmowania do przerobu na cele gospodarki narodowej wyrobów użytkowych ze złota i platyny, posiadanych przez jednostki gospodarki społecznej.

§ 3. 1. Powierza się skup i przerób wyrobów użytkowych ze złota:

- 1) państwowym przedsiębiorstwom przemysłu i handlu jubilerskiego,
- 2) oddziałom Przedsiębiorstwa Produkcji i Handlu Dewocjonaliami „Veritas” oraz oddziałom Centrali Wytwórczości i Handlu Dewocyjnego „Ars Christiana”, które określi Minister Finansów.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, mogą być wykonywane przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1 tylko w granicach zakreślonych przedmiotem działalności tych przedsiębiorstw.

§ 4. Przerobu powierzonych wyrobów użytkowych ze złota, z wyjątkiem przerobu na półfabrykaty używane w praktyce dentystycznej, mogą również dokonywać:

- 1) zakłady rzemieślnicze spółdzielni pracy zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy, zarejestrowa-

ne zgodnie z przepisami prawa probierczego, a zatrudniające co najmniej jednego mistrza rzemiosła złotniczego ze specjalnością w zakresie wyrobu przedmiotów z metali szlachetnych,

- 2) mistrzowie rzemiosła złotniczego ze specjalnością w zakresie wyrobu przedmiotów z metali szlachetnych, posiadający uprawnienie do indywidualnego wykonywania rzemiosła złotniczego.

§ 5. Skupu i przerobu wyrobów użytkowych z platyny mogą dokonywać wyłącznie państwowe przedsiębiorstwa przemysłu i handlu jubilerskiego, w granicach zakreślonych przedmiotem działalności tych przedsiębiorstw.

§ 6. 1. Przerób wyrobów użytkowych ze złota lub platyny może być dokonywany jedynie na wyroby gotowe, zazwyczaj w kraju z tych kruszców wytwarzane, o zawartości czystego kruszcu nie przekraczającej 15 g, lub na półfabrykaty używane w praktyce dentystycznej.

2. Wprowadzanie do obrotu wyrobów gotowych lub półfabrykatów dentystycznych, o których mowa w ust. 1, jak również wydanie takich wyrobów lub półfabrykatów dentystycznych osobie, która zleciła ich wykonanie z powierzonego surowca, może nastąpić po stwierdzeniu przez urząd probierczy zgodności ich wykonania z przepisem ust. 1 oraz ilości zawartego w nich kruszcu (próby) zgodnie z przepisami prawa probierczego.

§ 7. Jednostki upoważnione do przerobu wyrobów użytkowych ze złota mogą również używać kruszcu z tych wyrobów do napraw jubilerskich i pozłacania.

§ 8. 1. Państwowe przedsiębiorstwa przemysłu i handlu jubilerskiego przeznaczają nabyte w drodze skupu wyroby użytkowe ze złota i platyny przede wszystkim na produkcję wyrobów dla zaspokojenia potrzeb rynku wewnętrznego. Nadwyżki kruszcu przedsiębiorstwa mogą odsprzedać:

- 1) na pokrycie zapotrzebowania w związku z wykonywaniem napraw jubilerskich — jednostkom wymienionym w § 4 oraz osobom wykonującym rzemiosło pozłotnicze,
- 2) na potrzeby gospodarki narodowej — jednostkom wskazanym przez Ministerstwo Finansów.

2. Ogólną ilość złota podlegającego odsprzedaży na cele wymienione w ust. 1 pkt 1 ustala Ministerstwo Handlu Wewnętrznego po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy oraz Związku Izb Rzemieślniczych.

3. Przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1 mogą przeznaczać lub sprzedawać wyroby użytkowe ze złota lub platyny na inne cele niż wymienione w ust. 1 tylko na podstawie zezwolenia Ministerstwa Finansów, udzielonego w porozumieniu z Ministerstwem Handlu Wewnętrznego.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwo Produkcji i Handlu Dewocjonaliami „Veritas” oraz Centrala Wytwórczości i Handlu Dewocyjnego „Ars Christiana” obowiązane są odsprzedać wyroby użytkowe ze złota, bez ich przerobienia, jednostkom wskazanym przez Ministerstwo Finansów w ilościach przez to ministerstwo określonych.

2. Poza przypadkami wymienionymi w ust. 1 zbywanie przez te przedsiębiorstwa nabytych w drodze skupu wyrobów użytkowych ze złota bez ich przerobienia nie może być dokonywane.

§ 10. Skup wyrobów użytkowych ze złota lub platyny oraz sprzedaż tych wyrobów bez ich przerobienia mogą być dokonywane tylko po cenach ustalonych w trybie określonym szczególnymi przepisami.

3. Prowadzenie rejestrów obrotu złotem i platyną.

§ 11. 1. Jednostki uprawnione do skupu i przerobu (§§ 3 i 5) obowiązane są prowadzić:

- 1) „rejestr skupu złota (platyny)” według wzoru nr 1 ustalonego w załączniku do rozporządzenia,
- 2) kontrolę kruszcu zużytego do produkcji oraz przeznaczo-

nego na potrzeby gospodarki narodowej przez odpowiednią dokumentację finansowo-księgową oraz rozliczenie kruszcu w wagach brutto i netto czystego kruszcu (próba 1000).

2. Jednostki uprawnione tylko do przerobu i napraw (§§ 3, 4 i 5):

- 1) jeżeli dokonują przerobu na zlecenie z powierzonego kruszcu — obowiązane są prowadzić „rejestr przerobu z powierzonego złota (platyny)” według wzoru nr 2 ustalonego w załączniku do rozporządzenia,
- 2) jeżeli dokonują napraw jubilerskich lub pozłacania — obowiązane są prowadzić „rejestr napraw jubilerskich” według wzoru nr 3 oraz „rejestr pozłacania” według wzoru nr 4, ustalonych w załączniku do rozporządzenia,
- 3) jeżeli dokonują napraw jubilerskich lub pozłacania z kruszcu nabytego w trybie § 8 ust. 1 — obowiązane są prowadzić rejestry według wzorów nr 3, 4 i 5 ustalonych w załączniku do rozporządzenia.

3. Zainteresowane jednostki mogą zwiększać ilość rubryk w rejestrach, o których mowa w ust. 2, nie zmieniając zasadniczego układu rejestrów.

§ 12. 1. Rejestry i dokumentację finansowo-księgową należy prowadzić dla każdego kruszcu (złoto, platyna) oddzielnie.

2. Książki rejestrów należy zakładać dla każdego roku kalendarzowego osobno.

3. Wpisów do rejestrów należy dokonywać bieżąco.

4. Rejestry i dokumenty powinny być przechowywane w sposób dostępny w każdym czasie do kontroli.

§ 13. Każdy przedmiot nabyty, zbyty i przyjęty do przerobu bądź zużycia na pozłocenie lub naprawę, jak również każdy przedmiot nowo wytworzony, pozłocony lub naprawiony powinien być uwidoczniony w osobnej pozycji rejestru.

§ 14. Aktualne dane z rejestrów prowadzonych według przepisów dotychczasowych podlegają przeniesieniu do rejestrów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 15. Jednostką nadrzędną nad państwowymi przedsiębiorstwami przemysłu i handlu jubilerskiego oraz przedsiębiorstwami wymienionymi w § 3 — obowiązane są przysyłać do Ministerstwa Finansów do dnia 15 po zakończeniu kwartału sprawozdania obejmujące ilość kruszcu (nie przerobionego i w wyrobach) posiadanego na początek kwartału, ilość kruszcu nabytego w drodze skupu, przerobionego, sprzedanego (oddzielnie w wyrobach i w postaci nie przerobionej) w kwartale sprawozdawczym, ilość kruszcu pozostałą na końcu kwartału sprawozdawczego.

4. Przepisy końcowe.

§ 16. Rozporządzenie nie dotyczy obrotu ani przerobu platyny i złota, dokonywanego przez jednostki gospodarki społecznej w zakresie potrzeb gospodarki narodowej unormowanego odrębnymi przepisami.

§ 17. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 4 grudnia 1951 r. w sprawie uznania niektórych wyrobów użytkowych ze złota i platyny za artykuły reglamentowane (Dz. U. Nr 62, poz. 425),
- 2) rozporządzenie Ministrów: Finansów, Handlu Wewnętrznego oraz Przemysłu Drobego i Rzemiosła z dnia 4 grudnia 1951 r. w sprawie reglamentacji niektórych wyrobów użytkowych ze złota i platyny (Dz. U. Nr 62, poz. 426),
- 3) zarządzenia i inne przepisy wykonawcze wydane na podstawie rozporządzeń wymienionych w pkt 1 i 2.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: T. Dietrich

(nazwa i siedziba przedsiębiorstwa)

REJESTR SKUPU ZŁOTA (PLATYNY)

Lp.	Data skupu	Nr asygnaty	Przedmiot	Waga brutto	Potrącenia wagi	Waga netto												Cena za 1 g	Cena przedmiotu	Łączna waga netto według asygnaty	Ogólna wartość skupu według asygnaty	Rozchód		Uwagi
						próby										różne inne						data	nr dowodu	
																próba	waga							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25

(na ostatniej stronie rejestru)

Niniejsza książka zawiera kart przesnurowanych
z ponumerowanymi stronami od nr do nr

(pieczęć lakowa, podpis stwierdzającego)

(na ostatniej stronie rejestru)

[illegible]

(pieczęć lakowa, podpis stwierdzającego)

(nazwa i siedziba przedsiębiorstwa)

Wzór nr 3.

REJESTR NAPRAW JUBILERSKICH

Lp.	Z l e c e n i e n a p r a w y													Wykonanie zlecenia						Uwagi
	zlecenie		zleceniodawca		zlecona naprawa									rozliczenie		pokwitowanie odbioru				
	data	nr	imię i nazwisko	adres	rodzaj przedmiotu (opis)	z ł o t o		inne (np. kamienie, rodzaj, waga)	uzgodnio- na war- tość przed- miotu	złoto do naprawy			rodzaj napra- wy (opis)	waga ubyt- ku	zużyte złoto do na- prawy	data odbio- ru	waga wyro- bu	waga pozo- stałoś- ci	podpis zle- cenio- dawcy	
						waga	próba			rodzaj (opis)	waga	próba								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

(na ostatniej stronie rejestru)

Niniejsza książka zawiera kart przesnurowanych
z ponumerowanymi stronami od nr do nr

(pieczęć lakowa, podpis stwierdzającego)

REJESTR POZŁACANIA

Lp.	Zlecenie na pozłacanie											Wykonanie zlecenia								Uwagi
	zlecenie		zleceniodawca		zlecone pozłacanie						pozłocenie		pokwitowanie odbioru							
	data	nr	imię i nazwisko	adres	rodzaj przedmiotów do pozłacania (opis)	ilość	waga	złoto do pozłocenia				data	zużycie złota w próbie 1000 waga	data	waga wyrobu	zwrot złota			podpis zleceniodawcy	
								rodzaj (opis)	waga (brutto)	próba	waga w próbie 1000					waga brutto	próba	waga w próbie 1000		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

(na ostatniej stronie rejestru)

Niniejsza książka zawiera kart przesnurowanych
z ponumerowanymi stronami od nr do nr

(pieczęć lakowa, podpis stwierdzającego)

